

מנהל סיכונים, על מדע נתונים כבר שמעת?

מדע נתונים (Data Science) הוא תחום שבו מסיקים מסקנות מתוך נתונים. יצאתי לראיין את רועי פולניצר על התחום המרתק הזה שנקרא מדע נתונים

השוני נעוץ במתודולוגיה המכונה מתודולוגיית 6 השלבים של CISPDM (תהליך סטנדרטי חוצה-ענפים לכריית נתונים), לפיה השלב הראשון בכל פרויקט מדע נתונים זה בעצם הבנת הבעיה. על פניו זה נשמע מצחיק, מהי כבר יכולה להיות אותה בעיה גדולה? אבל מסתבר שמדובר בבעיה די מורכבת מאחר ובסופו של דבר המטרה שלנו היא לתרגם בעיה עסקית לבעיה מתמטית, בעיה שאותה אנו הולכים לפתור בכלים מתמטיים.

אם למשל מישור שואל על בעיית נטישת לקוחות או רוצה לדעת לזהות מתי הלקוחות שלו עומדים לנטוש אותו, זוהי אמנם שאלה בעברית והיא נשמעת שאלה מעניינת, אבל כשאני כמדען נתונים רוצה להתחיל לתרגם את זה למספרים אז מתחילות להעלות לי כל מיני שאלות אחרות, כמו למשל: מה זה לקוח? האם לקוח זה מישור שנמצא אצלך לפחות שנה? האם לקוח זה מישור שמשלם לך כל חודש? מי זה לקוח אצלך? וזה מאוד תלוי בעסק. שאלה אחרת היא מה זה נטישה? האם נטישה זה בנאדם שכבר לא נמצא ברשימת הלקוחות שלך? או האם נטישה זה בנאדם שלא תקשר איתך שנה? שאלה נוספות היא מה זה בכלל חיזוי נטישה? האם אני צריך לדעת חודש מראש? שבועיים מראש? יום מראש? כל הדברים הללו אלו דברים שצריך להגדיר אותם היטב וגם להגדיר את המדדים שלהם. בסופו של דבר אנחנו נבנה

רועי פולניצר הצליח להיות מעריך שווי, אקטואר ומנהל סיכונים פיננסיים מצליח ולסיים בהצטיינות לימודי דיפלומה בניהול סיכונים פיננסיים כמו גם ללמוד לימודי תעודה באקטואריה לפני שפצח בקריירה של מדען נתונים. מאז הספיק כבר רועי לעשות שימוש בדאטה (Big Data) לצורך בניית מודלים, פיתוח ושימוש באלגוריתמים של Machine Learning לצורך חיזוי, סיווג וניתוח אשכולות וניתוח כמו גם לתקף מודלים בעולמות תוכן, כגון: הערכות שווי, ניהול סיכונים, אקטואריה והנדסה פיננסית וכו'. רועי מתהדר בשלל תארים. מהאקדמיה קיבל תואר שני במנהל עסקים ותואר ראשון בכלכלה, שניהם בהצטיינות ובמבחנים הבינלאומיים להסמכה בניהול סיכונים פיננסיים (FRM) מטעם האיגוד העולמי למומחי סיכונים (GRAP) בניו-ג'רזי בארה"ב רועי התברג בין 160 מנהלי הסיכונים הפיננסיים הטובים ביותר בעולם מתוך 16,000 סטטיסטיקאים ואקונומטריקאים מ-90 מדינות. וכל זה לא כולל כמובן את ההסמכות המקצועיות שלו כ"אקטואר מלא" (Fellow) מטעם לשכת מעריכי השווי והאקטוארים הפיננסיים בישראל (IAVFA) וכמומחה לניהול סיכונים (CRM) מטעם האיגוד הישראלי למנהלי סיכונים (IARM). בשנה האחרונה רועי התחיל לכתוב על תחום מדע הנתונים ולמידת המכונה ולכן יצאתי לראיין אותו בנושא.

מה זה מדע נתונים?

בגדול, מדע נתונים (Data Science) הוא תחום שבו מסיקים מסקנות מתוך נתונים. הבעיה שברגע שמסתפקים בהגדרה הצרה הזו אז למעשה Data אנליסטים, אנשי ETL (הוצאת נתונים מקבצי המקור, ביצוע טרנספורמציה לנתונים וטעינת הנתונים שעברו טרנספורמציה) ומתכנני BI (בינה עסקית) אומרים שהם עושים את אותו הדבר והאמת שהם צודקים. לאמור- העבודה של הרבה מאוד אנשי נתונים היום היא למעשה מדע נתונים מכל מיני היבטים.

האם תוכל להסביר במה Data Science קצת שונה או קצת יותר רחב מהתחומים האחרים שצינית: ETL ו-BI?

איזהשהו מודל לחיזוי נטישה וצריך לדעת האם המודל הזה עובד או לא עובד ואיך מודדים את זה.

אז השלב הראשון של מדע נתונים הוא הגדרת הבעיה. מהו השלב השני?

אחרי השלב הראשון של הגדרת הבעיה מגיע השלב השני של איסוף ועיבוד הנתונים. לא בכדי נהוג לומר שמדע נתונים זה 90% עבודה עם הנתונים. בשלב זה, אנו אוספים את הנתונים, "מנקים" אותם, מכינים אותם, מעבדים אותם. זה אומר שאם יש לי מידע חסר אז עליי כמדען נתונים להחליט האם אני משלים אותו או זורק אותו. מה קורה אם ישנה עמדה מסוימת בנתונים שחסרה הרבה נתונים? האם אפשר לוותר על העמדה הזאת? מצד שני אולי זו עמדה מאוד חשובה שאני לא רוצה לוותר עליה? מה קורה אם יש לי כל מיני Outliers (חריגים), כלומר, דוגמאות מאוד קיצוניות. נניח שאני מנסה להבין משהו על הלקוחות של חברה מסוימת ורב הלקוחות שלה קונים ב- 100 ש"ח לחודש או 200 ש"ח לחודש ופתאום אני נתקל בלקוח שקונה ב- 7,000 ש"ח לחודש. נשאלת השאלה, האם אני רוצה שהמודל שלי ילמד מאותו בנאדם? האם החיזויים שלי בעתיד צריכים לקחת בחשבון לקוח כמו אותו לקוח יוצא דופן שקנה ב- 7,000 ש"ח לחודש?

אלו שאלות מאוד מאוד קשות תחת המטריה הזו של איסוף ועיבוד הנתונים.

יש עוד נושא שעולה בהקשר של איסוף ועיבוד הנתונים והוא מהם הנתונים שצריכים בסופו של דבר להיכנס למודל. כי בסופו של דבר הנתונים הגולמיים אינם "מוכנים" בצורה מספיק טובה.

למה אתה מתכוון באומרך לא מספיק טובה?

נגיד שאני רוצה לאפיין לקוח מסוים באמצעות כל הטרנזקציות שלו. לדוגמא, ניקח חברה למשחקי אפליקציה שרוצה לאפיין אותך כלקוח שלה. אבל הנתונים הגולמיים שקשורים אליך הם מאוד מורכבים, מדובר על הרבה מאוד כניסות שלך לאפליקציה, הרבה מאוד פעולות שרף באפליקציה. רוצה לומר- החברה צריכה איכשהו להפוך את הנתונים הללו ממשוה שמאוד פרטני למישהו מאוד אגרגטיבי שיאפיין אותך בצורה טובה. למשל, כמה פעמים ביום אתה נכנס לאפליקציה? כמה זמן נמשכת כל שהייה שלך באפליקציה? ודברים מהסוג הזה. אז ההכנה הזו טרם עיבוד הנתונים היא למעשה תהליך מאוד מורכב.

ואחרי שאנחנו שטיפלנו בנתונים והכנו אותם בצורה מספיק טובה לקראת הכנסתם למודל, מהו השלב השלישי?

השלב השלישי הוא שלב בניית המודל. זהו החלק שבגללו הרבה מאוד אנשים לא מבדילים בין מדע נתונים לבין למידת מכונה (Machine Learning). על פי רוב, החלק של המודלים הוא תחת המטריה של Machine Learning למידת מכונה וכל המודלים ששומעים עליהם, כגון: רגרסיות, קלסיפיקציות ו-k-Nearest Neighbors (אלגוריתם השכן הקרוב ביותר או k-NN) וכו' נמצאים בשלב הזה שבו אני כמדען נתונים בונה את מודל החיזוי/הסיווג/ניתוח האשכולות. הערה אינפורמטיבית: לא עושים שימוש במודל לפני שתיקפנו אותו.

אז אחרי שבנינו את המודל, מה השלב הרביעי?

השלב הרביעי הוא שלב תיקוף המודל. מי שקרא חלק מהמאמרים שלי בנושא למידת מכונה ודאי מכיר את הקונספטים של סט אימון וסט בדיקה. למעשה אני כמדען נתונים מחלקים את הנתונים שלי לשני חלקים. באמצעות חלק אחד (70% מהנתונים) אני מלמד את המודל ובבעזרת חלק אחר (30% הנותרים) אני בודק את המודל וזה נקרא תיקוף. חשוב להבין שאני כמדען נתונים לעולם לא אעביר מודל ללקוח שלי אם הוא לא עבר איזשהו

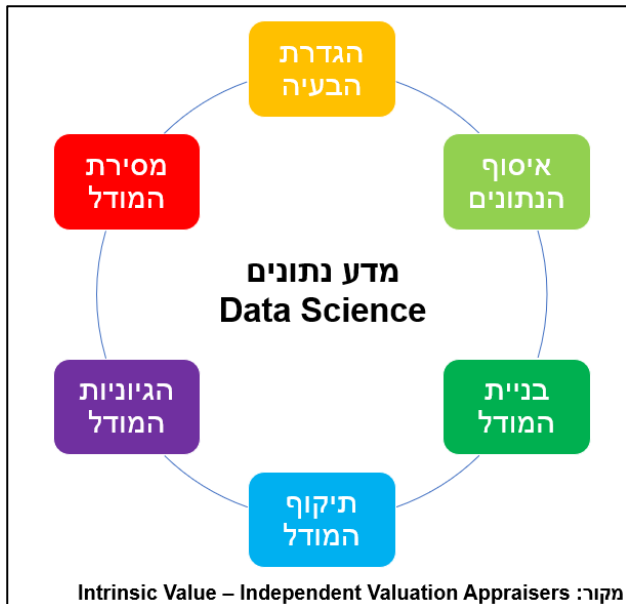
תיקוף. חשוב לציין שגם אם המודל שלנו עבר תיקוף, אני עדיין לא אעביר אותו ללקוח על מנת שזה יעשה בו שימוש לקבלת החלטות בזמן אמת. אם דיברתי מקודם על עצמי כלקוח באיזשהו משחק סלולארי, אז כתוצאה מאיזשהו מודל החברה של המשחק יכולה להחליט עכשיו לשלוח לי איזושהי הודעה, כי המודל אומר לה שאם עכשיו אני אקבל את ההודעה הזו, אז אולי אני אכנס שוב למשחק או לחילופין אולי אני אקנה משהו. זה מה שנקרא להעביר את המודל ללקוח.

אז מה עושים לפני שמעבירים את המודל ללקוח?

שלב אחד לפני מעבירים את המודל ללקוח, אני כמדען נתונים רוצה להבין האם המודל שלי הוא הגיוני. לאמור- האם מה שהמודל אומר זה הגיוני? האם יש לזה משמעות בכלכלה?

אז השלב החמישי הוא שלב בדיקת הגיוניות המודל?

אכן כן. אני כמדען נתונים מקדיש זמן לא מבוטל בלנסות ולהבין מה המודל אומר לי. כך למשל, מודל רגרסיה לינארית מספר לי סיפור בצורה מסוימת. מודל עץ החלטה (Decision Tree), ששואל שאלות על המודל, נותן לי אינדיקציות אחרות ויש כמובן מודלים של למידה עמוקה (Deep Learning) שההסבר שלהם או שהפרשנות שלהם היא מאוד דלה. לאמור- קשה לי מאוד להבין מה מודלים של למידה עמוקה אומרים לי ולכן ה"חסם" להעברת המודל ללקוח זה בעצם שלב בדיקת הגיוניות המודל. אם ניקח דוגמא קיצונית, אז למשל מכונת אוטונומית שיושב בתוכה מודל של למידה עמוקה שמחליט האם עכשיו כשהולך רגל עובר מול המכונת האם על המכונת לבלום או לא. אז גם אם המודל הזה עובד בצורה מצויינת, אז עדיין יכול להיות שמכיון שאני לא מבין את המודל עד הסוף ולא מבין מתי המודל הזה טועה אז אני לא אעביר אותו ללקוח.

נניח שעברנו את כל 5 השלבים האלה, ואגב אני מתאר לעצמי שבכל שלב ניתן לחזור אחורה ולסדר קצת את הנתונים, לחילופין לבנות מודל קצת אחר או לחילופין חילופין לבצע תיקוף קצת שונה והכל בהתאם לנתונים, מהו השלב השישי והאחרון במתודולוגיה?

ברגע שסיימתי את חמשת השלבים הללו, אני מגיע בשעה טובה לשלב השישי, הלא הוא שלב מסירת המודל ללקוח. בשלב הזה אני כמדען

נתונים יכול כבר למסור את המודל ללקוח.

הרבה אנשים שחושבים על מדע נתונים בדרך כלל חושבים על שלב בניית המודל ובעבר אני זוכר שהיו קוראים לתחום הזה מידול סטטיסטי או אקונומטריקה, מה דעתך על כך?

זוהי טעות גמורה, הואיל וכיום עולם מדע הנתונים תופס את כל התהליך שתיארתי לעיל כאיזשהו תרשים זרימה שלם שהוא בעצם מדע הנתונים. זה כמובן משתנה מחברה לחברה לפי כוח האדם של אותה חברה, לפי היעדים של אותה חברה ולפי האתגרים הטכנולוגיים של אותה חברה.

אז הסטטיסטיקה למעשה נכנסת רק בשלבים של איסוף הנתונים ובניית המודל?

לחלוטין. למשל בשלב איסוף הנתונים אני יכול להשתמש בסטטיסטיקה כדי להגיד שמאפיין (Feature, משתנה מסביר) מסוים הוא לא משמעותי או לא אינפורמטיבי או לחילופין ששני המשתנים האלה אומרים את אותו הדבר ואז אני יכול לוותר על אחד מהם. לאמור – כל מיני שיקולים כאלה וסטטיסטיקות מסוגים שונים. בשלב בניית המודל אני יכול לכוון את המודלים שלי באמצעות כל מיני הנחות סטטיסטיות או לחילופין לכוון את היעד (Target, המשתנה המוסבר) שלי להיות עם איזושהי התפלגות מסוימת.

אז למעשה סטטיסטיקה היא פשוט עוד כלי בארגז הכלים של מדע הנתונים?

לגמרי. הסטטיסטיקה היא אמנם כלי מאוד חשוב שהרבה מאוד פעמים מבלבלים בינו לבין מדע נתונים אבל היא איננה חזות הכל ובטח לא הכל המרכזי. הדבר החשוב ביותר הוא הבנה עסקית ולכן לדעתי מדעני נתונים טובים יותר הם אלו שדווקא באים מתחום הייעוץ הכלכלי ולא סטטיסטיקאים ומתמטיקאים שנעדרי כל יכולת לנתח עסקים וענפים וללמוד עולמות תוכן.

איזה ניסיון מקצועי מביא אותך לתחום ה-Data Science?

ראשית, יש לי ניסיון רב בפיתוח ויישום מודלים כמותיים, במיוחד בתחום ניהול הסיכונים. לאמור – אני כיועץ מסייע ללקוחותי לפתח וליישם מודלים מתקדמים הדורשים הבנה עמוקה בתהליכים סטוכסטיים, ידע בשיטות נומריות ושלטיה ברמה גבוהה בשפות כגון VBA ו-R. אל תשכח שמזה 12 שנים שאני נותן ייעוץ בניתוחים כמותיים מתקדמים בתחומים של הנדסה פיננסית, יישום מודל מונטה-קרלו, תהליכים סטוכסטיים ופתרון בעיות כמותיות באמצעות שיטות נומריות מתקדמות.

איזה עוד ניסיון?

יש לי גם ניסיון רב בבניית פתרונות ממוחשבים מבוססי אקסל. כידוע לך תוכנת אקסל נמצאת בשימוש של ארגונים רבים, אולם בדרך כלל יכולותיה מנוצלות באופן חלקי מאוד. שימוש בכלים מתקדמים שמציעה תוכנת האקסל מאפשרת יצירת קבצים, ההופכים את העבודה לנוחה ויעילה יותר. קבצים אלו מאפשרים ביצוע משימות שהיו נראות בלתי אפשריות ברמת אקסל, בעזרת שימוש בפונקציות מתקדמות או בניית פונקציות ייחודיות לארגון בעזרת VBA, שפת תכנות המובנית באקסל (VBA - Visual Basic Applications for). למעשה אני בונה פתרונות ממוחשבים לארגונים באמצעות קבצי אקסל המותאמים לצרכיהם, הכוללים תכונות מתקדמות של אקסל ו-VBA. הקבצים נבנים לאחר לימוד צרכי המשתמשים ואפיון משותף של דרישות הארגון והמשתמשים תוך יישום נושאים שונים במימון בתוכנת אקסל, כגון: מודל Black & Scholes, מודל בינומי C-R-R, מודל Monte Carlo, מודל ה-VaR, גלאי 2 ונושאים נוספים לפי דרישה.

הזכרת תיקוף המודלים, האם יש לך ניסיון בתיקוף מודלים?

בהחלט. אבל בכל זאת כמה מילים על תיקוף מודלים. בעידן שבו הולך וגובר שימוש במודלים כמותיים מורכבים, חשיבותו של תהליך תיקוף המודלים איננה מוטלת בספק. הדבר בא לידי ביטוי ברגולציה בארץ ובעולם. כך לדוגמה, כבר לפני 11 שנים בנק ישראל הוציא מכתב שבו הוא מורה לבנקים להקים פונקציה לתיקוף המודלים המשמשים אותם בחישובי שווי הוגן של מכשירים פיננסיים כמו גם את מודלי תחזיות בתחום ניהול הסיכונים. על פי באזל II (הרגולציה הבינלאומית לניהול סיכונים בבנקאות) תהליך התיקוף אמור לכלול גם מודלים לסיכונים שוק וסיכונים אשראי הנמצאים בשימוש הבנק. הוא הדין לגבי סולבנסי II (הרגולציה הבינלאומית לניהול סיכונים בביטוח). אני יכול לומר לך שבבואי לבצע תיקוף מודל, אני מתייחס לשלושת המרכיבים הבאים: (1) ההנחות ונתוני קלט של המודל; (2) התיאוריה שמאחורי המודל ואופן יישומה; (3) הדיווח על סמך המודל. כמובן שבעת בחינת המרכיבים הללו אני סוקר את המודל, משווה בין תוצאותיו לבין תוצאותיהם של מודלים אחרים כמו גם בין תחזיותיו לבין התוצאות בפועל.

אז אני מבין שיש לך ניסיון בתיקוף?

בוודאי. אני רק רוצה לציין שכבר למעלה מעשור שנים מתמודדים גופים רבים, הכוללים חברות ביטוח, בתי השקעות, קרנות פנסיה וקופות גמל, עם הטמעת מערכות לניהול סיכונים. מערכות אלו מספקות, בין היתר, תוצאות חישוב של מדדי סיכונים כגון Value-at-Risk (VaR). אני לקחתי חלק בשלבים המאוחרים של תהליכי ההטמעה הללו שכללו טיפול במכשירים לא סטנדרטיים (מכשירים אקזוטיים ולא סטנדרטיים), כאשר תמחור מכשירים אלו כרוך בבניית מודלים ייחודיים, המתבססים על טכניקות נומריות מתקדמות ותיקוף התוצאות.

אני שמעתי ששימוש במערכות לניהול סיכונים מלווה בעצמו בסיכון מודל משמעותי?

אמת. חישובי ניהול סיכונים מבוצעים על תיקים הכוללים מאות סוגים של מכשירים פיננסיים, והתוצאות המתקבלות אינן בהכרח אינטואיטיביות. במקרים רבים, מערכות לניהול סיכונים הינן מעין "קופסאות שחורות", ומשתמשים רבים המפעילים אותן מודאגים (ובדיון) מנכונות התוצאות המתקבלות מאותן מערכות. על מנת להפיג חשש זה מומלץ לבצע תהליך של תיקוף התוצאות.

אלו שיטות קיימות לתיקוף?

כלל, קיימות מספר של שיטות לתיקוף תוצאות מטבע הדברים, לכל שיטה יש יתרונות וחסרונות ויש לנקוט בה בהתאם למידת ישימותה למקרה המתאים ו/או לסיטואציית ההערכה ומטרתה. השיטה הראשונה לתיקוף תוצאות היא ביצוע חישובים מקורבים. כך לדוגמה, בתיקים החשופים לסיכון שער ריבית ניתן לבדוק את סבירות התוצאות מתוך נתוני סטיות תקן ומח"מ (כאשר חשוב לא להתבלבל בין Price Volatility ל-Yield Volatility). השיטה השנייה הינה ביצוע חישובים בלתי תלויים בתוכנת אקסל. השיטה השלישית הינה ביצוע חישובים בלתי תלויים בתוכנות אחרות לניהול סיכונים.

אז תהליך התיקוף הנו קריטי.

מאוד. לעניות דעתי מומלץ לבצע תיקוף לפני שלב פרסום התוצאות המופקות במערכות לניהול סיכונים. אני למשל מבצע תהליך שכזה גם עבור חברות אשר הטמיעו את המערכת לניהול סיכונים או נמצאות בשלבי סיום. ובדומה לתחומי הייעוץ האחרים שלי.

מדען נתונים הוא אחד שגם טוב יותר בסטטיסטיקה ואקונומטריקה מכל איש מדעי המחשב או מהנדס תוכנה וגם טוב יותר בהנדסת תוכנה מכל סטטיסטיקאי או כלכלן.